

Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till lagstiftning om indragande av överexekutor

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 92/1996 rd med förslag till lagstiftning om indragande av överexekutor.

Riksdagen, som i ärendet mottagit lagutskottets betänkande nr 10/1996 rd, har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av utsökningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i utsökningslagen av den 3 december 1895 3 kap. 1 § 1 mom. 5 punkten, 6 och 10 §§, 12 § 1 mom., 17 och 18 §§, 5 kap. 20 §, 6 kap. 19 § samt 8 kap. 1, 2 och 5 §§, av dessa lagrum 3 kap. 1 § 1 mom. 5 punkten och 12 § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 18 maj 1973 (389/73) och 18 § sådan den lyder i lag av den 20 december 1991 (1634/91), 6 kap. 19 § sådan den lyder i lag av den 14 december 1984 (867/84) och 8 kap. 5 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 22 juli 1991 (1066/91),

ändras 1 kap. 5 §, 3 kap. 2—5 §§, 7 § 1 mom., 19 §, 20 § 1 och 2 mom., 21 § 2 och 3 mom., 21 b §, 22 § 1 mom., 23 § 3 mom. samt 34 d §, 4 kap. 7 § 3 mom., 22 § 3 mom., 25 § 2 mom. och 28 § 4 mom., 5 kap. 1 § 2 mom. och 24 § 1 mom., 6 kap. 3 § 1 mom., 12 § samt 24 § 1, 2 och 4 mom., 7 kap. 5 § 2 mom. samt 8 kap. 4, 6 och 7 §§,

av dessa lagrum 1 kap. 5 § sådan den lyder i lag av den 22 mars 1996 (197/96), 3 kap. 2 § sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 22 juli 1991 och lag av den 24 november 1995 (236/96), 4 och 5 §§ sådana de lyder i lag av den 29 juli 1948 (576/48), 7 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 28 december 1979 (1075/79), 19 § sådan den lyder i lag av den 20 februari 1960 (113/60), 20 § 1 och 2 mom. samt 21 § 3 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 18 maj 1973, 21 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 20 december 1991 och 21 b § sådan den lyder i lag av den 20 december 1985 (1016/85), 3 kap. 23 § 3 mom. samt 4 kap. 22 § 3 mom. och 28 § 4 mom. sådana de lyder i lag av den 22 juli 1991 (1055/91), 3 kap. 34 d § sådan den lyder i lag av den 13 juni 1986 (470/86), 4 kap. 7 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 11 november 1988 (939/88), 5 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 27 november 1987 (897/87) och 24 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 12 mars 1909, 6 kap. 3 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 30 december 1992 (1586/92), 12 § sådan den lyder i lag av den 12 april 1995 (551/95) och 24 § 1, 2 och 4 mom. sådana de lyder i lag av den 1 februari 1929 (53/29) samt 7 kap. 5 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 22 juli 1991, samt

fogas till 3 kap. nya 39—41 §§, till 4 kap. 14 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 18 maj 1973, ett nytt 3 mom., till 5 kap. 6 §, sådan den lyder ändrad genom sistnämnda lag och nämnda lag av den 22 mars 1996, ett nytt 4 mom. samt till 21 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 12 april 1995, ett nytt 3 mom. och till 6 kap. 25 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 20 december 1991, ett nytt 2 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

5 §

Utmätningmannens utslutande behörighet

Utmätningssmannen skall själv

1) besluta om verkställighet enligt 3 kap. 3—5 §§ samt 23 § 3 mom., verkställighet enligt 3 kap. 22 § 1 mom. i det fall att fordringsbeviset inte föreligger i original, återkallande av verkställighet med stöd av 3 kap. 14 § samt om godkännande av säkerhet som avses i 3 kap. 20 §,

2) överföra ett ärende till utmätningssmannen på en annan ort och begära handräckning av honom samt enligt 3 kap. 19 § anvisa parten att anföra klagan eller att anhålla om rättelse,

3) bestämma att en gäldenär som håller sig undan eller en sådan företrädare för gäldenären som avses i 3 kap. 34 b § skall hämtas till utredningsutredning samt bestämma att en gäldenär skall överlämna bokföringsböcker och bokföringsmaterial för granskning,

4) besluta om föreläggande av vite och anhålla om att vite skall dömas ut,

5) sälja utmätt fast egendom, fartyg som antecknats i fartygsregistret eller andelar i sådana fartyg eller gods som inlastats i sådana fartyg, registrerade luftfartyg, egendom som nämns i 1 § lagen om in-teckning av bil (810/72), aktier i ett bostads- eller fastighetsaktiebolag vilka berättigar till besittning av en lägenhet samt annan utmätt egendom som vederliggen utgör säkerhet för lån med stöd av in-teckning eller pant- eller re-tentionsrätt,

6) fördela köpesumman för egendom som nämns i 5 punkten eller för annan egendom, när det enligt 6 kap. 3—5 §§ behövs ett särskilt fördelningsförfarande, eller

7) påföra betalningsskyldighet enligt 3 kap. 20 a § 2 mom., 4 kap. 9 b §, 5 kap. 9 § 3 mom., 11 § 4 mom. eller 45 § 3 mom. eller 8 kap. 4 eller 7 §,

8) besluta om tillsättande av en syssloman med stöd av 4 kap. 24 eller 25 § samt beviljande av säkringsåtgärder enligt 7 kap. 11 a §,

9) besluta om rättelse av en utredningsåtgärd med stöd av 9 kap. 1 § 1—3 mom. och 10 kap. 10 §, meddelande av anvisning en-

ligt 9 kap. 6—8 §§ och avbrytande av verkställighet,

10) verkställa uppgörelse mellan säljaren och köparen i ett avbetalningsköp, samt

11) besluta om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt.

3 kap

Allmänna stadganden om verkställighet av domar och utslag

2 §

Utmätningssmannen verkställer en dom, i vilken

1) någon åläggs att betala i pengar eller varor,

2) någon åläggs att överlåta viss lös egendom eller ett visst föremål till någon annan,

3) någon åläggs att i någon annans ägo eller besittning överlåta fast egendom, en byggnad, en lägenhet eller en del av en sådan,

4) någon åläggs att göra eller fullgöra någonting,

5) någon förbjuds att utföra en viss åtgärd eller åläggs att tillåta att någon annan utför en åtgärd,

6) det bestäms om kvarstad eller andra säkringsåtgärder,

7) någon åläggs andra skyldigheter i fråga om vilka verkställigheten skall skötas av utmätningssmannen.

Domen verkställs så som denna lag stadgar, om inte domen innehåller andra bestämmelser om verkställigheten eller något annat stadgas i annan lag. En dom som avses i 1 mom. 1 punkten verkställs så som 4—6 kap. stadgar. Om verkställigheten av beslut om säkringsåtgärder stadgas i 7 kap.

3 §

Utmätningssmannen får verkställa en dom innan den har vunnit laga kraft, om inte verkställigheten innebär att ändringssökande blir onyttigt, och om sökanden ställer säkerhet för den händelse att han åläggs att ersätta den skada som uppstår om domen ändras. Om det dock i denna lag eller i någon annan lag stadgas eller i dom bestäms att en dom som inte har vunnit laga kraft inte får verkställas eller om det särskilt stadgas eller bestäms om verkställighet innan domen har vunnit laga kraft, skall detta iakttas.

4 §

En dom i vilken svaranden åläggs att göra eller fullgöra någonting vid äventyr att den som har ansökt om utsökning annars kan utföra eller låta utföra det på svarandens bekostnad (*hot om tvångsutförande*) verkställs så att utmätningsmannen ger sökanden tillstånd att utföra eller låta utföra arbetet, om skyldigheten inte har fullgjorts. Om det utan att verkställigheten störs är möjligt, skall utmätningsmannen innan tillstånd beviljas ge svaranden tillfälle att bli hörd på lämpligt sätt samt utsätta en tid inom vilken skyldigheten skall fullgöras. Svaranden skall delges beslutet om att tillstånd har beviljats. Utmätningssmannen skall vid behov ge sökanden handräckning.

Om domen inte innehåller något hot om tvångsutförande skall utmätningsmannen först förelägga ett sådant. Därvid gäller om hörande av svaranden och om delgivning av hotet vad 41 § 1 mom. stadgar. Annars skall domen verkställas så som 1 mom. stadgar. Svaranden behöver dock inte höras på nytt innan tillstånd beviljas, om det inte är nödvändigt.

Om endast svaranden kan fullgöra en skyldighet skall utmätningsmannen förelägga vite för den händelse att skyldigheten inte fullgörs, om inte vite redan har förelagts i domen. Om det finns grundad anledning, kan svaranden föreläggas vite också vid verkställighet av en sådan dom som avses i 1 och 2 mom. Vitet föreläggs och utdöms enligt 39—41 §§.

En dom i vilken någon åläggs att under-teckna ett köpebrev eller någon annan handling eller att ge sitt samtycke, godkännande eller motsvarande förklaring, har samma verkan som fullgörandet av en skyldighet när domen har vunnit laga kraft.

5 §

En dom i vilken någon vid vite förbjuds att utföra en viss åtgärd eller åläggs att tillåta att någon annan utför en åtgärd verkställs så att utmätningsmannen hos tingsrätten ansöker om att vitet skall dömas ut, om parten har överträtt förbudet, och samtidigt vid behov förelägger nytt vite. Vitet föreläggs och döms ut enligt 39—41 §§.

Om domen inte innehåller något vitesföreläggande skall vite först föreläggas av utmätningsmannen. I övrigt verkställs domen så som 1 mom. stadgar. Svaranden behöver

dock inte höras på nytt innan ansökan om utdömande av vitet görs, om det inte är nödvändigt.

Om utmätningsmannen på lämpligt sätt kan förhindra att svaranden överträder förbudet, skall sådana åtgärder vidtas, ifall svaranden har överträtt förbudet. Utmätningssmannen skall därförinnan ge svaranden tillfälle att bli hörd på lämpligt sätt, om detta kan ske utan att verkställigheten störs, och underrätta svaranden om att åtgärden har utförts. Sökanden är skyldig att på förhand betala de nödvändiga kostnaderna för åtgärden.

7 §

Om ändring söks i underrättens eller hovrättens beslut eller dom i första instans, varigenom någon har ålagts att betala någonting till någon annan, får utmätningsmannen verkställa utmätning hos gäldenären, ifall inte denne ställer pant eller säkerhet för det utdömda beloppet. Den utmätta egendomen får dock inte utan gäldenärens samtycke säljas innan domen har vunnit laga kraft. Till den del egendomen är sådan att den förfars, snabbt förstörs, snabbt sjunker i värde eller medför höga vårdkostnader, skall utmätningsmannen, om borgenären begär det och ställer säkerhet för kostnader och skada, verkställa försäljningen av egendomen.

19 §

Om utmätningsmannen, när han fått ansökan om verkställighet av en dom, finner att domen är så oklar eller ofullständig att det av den inte framgår hur domstolen har dömt i saken, skall han anvisa parten att anföra klagan över domvilla.

Finner utmätningsmannen att domen innehåller ett skriv- eller räknefel, skall han anvisa parten att anhålla om rättelse av felet enligt 24 kap. 10 § rättegångsbalken.

20 §

Utmätningssmannen skall värdera en pant eller borgen (*säkerhet*) som någon skall ställa enligt denna lag och som motparten inte har godkänt. Borgen skall vara proprieborgen och, om borgensmännen är två eller flera, solidarisk.

Panten skall överlåtas till utmätningsmannen eller om han så bestämmer deponeras i ett kreditinstitut eller lämnas i förvar och

vård hos en tillförlitlig person. Intyget över depositionen och borgensskriften skall lämnas i förvar hos utmätningssmannen.

21 §

Verkställighet skall sökas hos utmätningssmannen muntligen eller skriftligen eller med hjälp av automatisk databehandling enligt vad som stadgas genom förordning. Om ansökan gäller verkställighet av ett beslut enligt 1 § 1 mom. 7 punkten, skall det i ansökan anges vilket stadgande som ligger till grund för sökandens rätt att få verkställighet enligt denna lag. Till ansökan skall fogas den handling som ligger till grund för verkställigheten. Ansökningar och handlingar i utsökningsärenden får sändas till utmätningssmannen per post så som lagen om översändande av handlingar (74/54) stadgar om sändande av handlingar till statens förvaltningsmyndigheter.

En sökande som inte har stadigvarande boningsort i Finland skall ha ett här bosatt ombud, som har rätt att på hans vägnar ta emot delgivningar och meddelanden samt stämningar som gäller verkställigheten. Om något sådant ombud inte finns, sänds delgivningar och meddelanden som gäller utsökningsärendet till sökanden enligt 27 § 3 mom., om hans adress är känd. Stämningar och stämningsansökningar samt till dem fogade handlingar delges sökanden så som 11 kap. rättegångsbalken stadgar.

21 b §

Om en gäldenär har egendom på flera orter eller om en dom som skall verkställas gäller gäldenärer på olika orter, skall den utmätningssman som har i uppgift att verkställa domen vid behov begära handräckning av utmätningssmännen på de andra orterna så att verkställigheten kan ske samtidigt. Den som begär handräckning skall till sin begäran foga en av honom styrkt kopia av den del av domen som behövs vid verkställigheten, och verkställigheten kan ske med stöd av denna kopia. Den som begär handräckning skall ge de anvisningar som behövs för att begränsa verkställigheten till det utdömda beloppet.

22 §

Gäller begäran om verkställighet en dom eller ett beslut varigenom någon har ålagts betalningsskyldighet och det finns en skuldsedel eller något annat skriftligt fordringsbevis angående fordran, skall beviset i original överlämnas till utmätningssmannen. Om fordringsbeviset inte kan överlämnas i original på grund av att det har förkommit eller av annan anledning, kan utmätningssmannen verkställa domen eller beslutet trots att originalet saknas, om inte fordringsbeviset är en löpande skuldsedel, en växel eller en check. Utmätningssmannen skall höra gäldenären på lämpligt sätt, om det inte är onödigt. När betalningsskyldigheten har fullgjorts, skall utmätningssmannen överlämna fordringsbeviset till gäldenären.

23 §

Om verkställighet av en dom i andra fall än de som nämns i 1 och 2 mom. begärs med stöd av en kopia, kan utmätningssmannen sedan han på lämpligt sätt har hört svarenden, besluta att verkställigheten skall ske med stöd av kopian.

34 d §

Om gäldenären eller den som enligt 34 b § företräder honom inte efter uppmaning fullgör sina skyldigheter enligt 33 eller 34 a §, får utmätningssmannen förordna att han vid vite skall fullgöra dem inom en bestämd tid. Vitet föreläggs och döms ut enligt 39—41 §§. Tingsrättens dom i vilken vitet har dömts ut verkställs dock utan hinder av 40 § 3 mom., om inte fullföljdsdomstolen med iakttagande i tillämpliga delar av 9 kap. 14—18 §§ bestämmer något annat.

39 §

Ett vite som utmätningssmannen förelägger med stöd av denna lag föreläggs till ett fast belopp eller så att dess storlek bestäms på basis av tid (*löpande vite*). Löpande vite föreläggs så att för vitet bestäms ett fast grundbelopp och ett tilläggsbelopp för varje i föreläggandet angiven tidsperiod (*vitesperiod*), inom vilken domen eller utmätningssdomarens beslut inte har iakttagits. Om ett löpande vite föreläggs för den händelse att parten eventuellt överträder ett förbud, kan

tilläggsbeloppet bestämmas för varje gång förbudet överträds i stället för på basis av tid. Om inte något annat framgår av utsökningslagen eller av den dom som skall verkställas, iakttas därtill vid föreläggande av vite i tillämpliga delar 6 § 3 mom. samt 7 och 8 §§ viteslagen (1113/90).

Utmätningssmannen får förelägga ett nytt vite även om parten inte har dömts att betala ett tidigare förelagt vite. Det tidigare förelagda vitet förfaller dock, om inte utmätningssmannen i sin delgivning beträffande det nya vitet samtidigt underrättar parten om sitt beslut att hos tingsrätten ansöka om att det tidigare vitet skall dömas ut.

Ändring i utmätningssmannens vitesföreläggande får inte sökas genom besvär. Utmätningssmannen kan rätta sitt vitesföreläggande med iakttagande av 9 kap. 1—3 §§.

40 §

Den tingsrätt som avses i 10 kap. 2 § dömer på ansökan av utmätningssmannen ut ett vite som utmätningssmannen har förelagt. Om vitet har förelagts i en dom som är föremål för verkställighet, kan utmätningssmannen göra sin ansökan också till den domstol som har förelagt vitet.

Vitet döms ut om en förpliktelse inte har fullgjorts eller om den har överträtts utan giltig orsak. Tingsrätten kan döma ut vitet även om den dom genom vilken vitet har förelagts inte har vunnit laga kraft. Vid utdömande av vite iakttas därtill i tillämpliga delar 10 § 2 mom. och 11 § viteslagen. Om löpande vite har förelagts så att ett tilläggsbelopp har bestämts för varje gång förbudet överträds, förfaller tilläggsbeloppen tre gånger till de delar de överstiger vitets grundbelopp för de gånger förbudet har överträtts innan beslutet om utdömande av vite fattades.

Tingsrättens beslut genom vilket vitet har dömts ut kan genast verkställas, trots att beslutet inte har vunnit laga kraft, om inte fullföljdsdomstolen bestämmer något annat med iakttagande i tillämpliga delar av 9 kap. 14—18 §§. Egendom som har mätts ut för indrivning av vitet får dock inte säljas förrän det beslut genom vilket vitet har dömts ut har vunnit laga kraft.

Vid domstolsbehandlingen av ärenden som gäller utdömande av vite iakttas i tillämpliga delar 10 kap. 13 § 1 och 2 mom. samt 17 §. Också tingsrätten kan bestämma att verkstäl-

ligheten skall avbrytas, med iakttagande i tillämpliga delar av 9 kap. 14—18 §§.

41 §

Innan vite föreläggs skall utmätningssmannen ge svaranden tillfälle att bli hörd på lämpligt sätt, om inte detta märkbart försvårar verkställigheten. Utmätningssmannens vitesföreläggande skall delges svaranden per post mot mottagningsbevis eller som stämningssedelgivning, om inte delgivningen kan göras så som anges i 27 § 3 mom.

Innan en sådan ansökan som avses i 40 § 1 mom. görs, skall utmätningssmannen ge svaranden tillfälle att bli hörd på lämpligt sätt, om det är nödvändigt. Utmätningssmannen skall underrätta svaranden om sitt beslut att framställa ett yrkande.

4 kap.

Om utmätning

7 §

Understöd eller kostnadsersättning som med stöd av pensions- eller sociallagstiftningen betalas för ett visst ändamål får inte mätas ut. Från utmätning skall även undantas ersättning för sveda och värk samt psykiskt lidande, lyte eller annat bestående men eller för sjukvårdskostnader, begravningskostnader eller andra kostnader som beror på personskada.

14 §

Vad denna lag stadgar om fartyg som anecknats i fartygsregistret gäller även i fartygsbyggnadsregistret införda fartyg.

22 §

Borgenären skall ansöka om försäljning hos den utmätningssman som är behörig enligt 3 kap. 21 §. Har inte borgenären begärt att utmätningssmannen skall sälja egendomen, skall utmätningssmannen återkalla utmätningen på begäran av gäldenären eller ägaren, om denne visar att det har förflutit minst sex månader sedan den i 1 mom. avsedda domen vunnit laga kraft.

25 §

Om det finns risk att ägaren genom vanvård eller på något annat sätt förstör egendom, kan utmätningsmannen på borgenärens yrkande förordna en syssloman att ta hand om egendomen och sköta den. Innan en syssloman förordnas skall utmätningsmannen ge ägaren tillfälle att bli hörd på lämpligt sätt, om det kan ske utan att verkställigheten störs. Borgenären är skyldig att på förhand betala nödvändiga kostnader för skötseln av egendomen.

28 §

Om utmätningen upphävs eller återkallas skall också detta anmälas till den ovan nämnda myndigheten samt till den borgenär som avses i 22 § 3 mom.

5 kap.

Om utmätt egendoms förvandlande i penningar

1 §

Utmätningssmannen får ge försäljningen av utmätt lös egendom i uppdrag åt en pålitlig auktionsförrättare som idkar auktionsverksamhet i en särskild lokal. På försäljningen skall tillämpas vad detta kapitel stadgar. Angående redovisningen av medel som influtit vid försäljningen stadgas genom förordning.

6 §

Om auktionen skall i de fall som avses i 3 mom. underrättas också den som tillsammans med gäldenären äger den egendom som skall säljas, även om samägarens andel inte har mätts ut.

21 §

I ett meddelande enligt 2 mom. skall nämnas att eventuella påminnelser mot sådana fordringar som har anmälts enligt 24 § eller som framgår av handlingarna, skall göras vid partsförhandlingen.

24 §

När en fastighet säljs, skall auktionsförrätaren till behövliga delar läsa upp utmätningssprotokollet eller den dom som avses i 4 kap. 22 § samt gravationsbevis och övriga i 16, 17 och 21 §§ nämnda handlingar och därefter uppmana dem som har en fordran eller någon annan rättighet som skall betalas ur fastigheten eller annars beaktas vid försäljningen att anmäla denna. Auktionsförrätaren skall även ge de närvarande borgenärerna samt gäldenären, om han har infunnit sig, tillfälle att yttra sig både om de anspråk som har anmälts eller som framgår av handlingarna och om försäljningsvillkoren.

6 kap.

Om redovisning och fördelning av vad till följd av utmätning influtit

3 §

Då en borgenär har yrkat på betalning enligt 4 kap. 12 § ur den egendom som har utmätts, och tillgångarna inte förslår för betalning av samtliga fordringar eller borgenärerna inte kommer överens om hur tillgångarna skall fördelas, skall utmätningsmannen upprätta en särskild förteckning över fördelningen. Han skall också underrätta borgenärerna om att denna förteckning från en viss dag finns till påseende hos utmätningsmannen under den besvärstid som anges i 10 kap. 5 §. Utdelningen skall trots detta verkställas enligt förteckningen mot pant eller borgen, om säkerhet skall ställas enligt detta kapitel.

12 §

Om utdelning ur lös eller fast egendom har beräknats för en stridig eller villkorlig fordran eller för en sådan fordran som avses i 5 kap. 31 §, skall utmätningsmannen avsätta ett belopp för utdelningen och deponera det enligt 17 §. En utdelning som har beräknats för en villkorlig fordran skall hållas avsatt till dess att villkoret har blivit uppfyllt eller bortfallit. En utdelning för en icke bevakad fordran skall hållas avsatt så som 18 § stadgar. En utdelning som har beräknats för en sådan fordran som avses i 5 kap.

31 § 2 mom. skall hållas avsatt till dess att frågan om borgenärens rätt har blivit slutgiltigt avgjord.

Frågan om en stridig fordrans existens eller förmånsrätt kan föras till domstol så som 9 kap. 6—13 §§ stadgar. Utdelningen skall hållas avsatt så länge verkställigheten är avbruten. Om talan inte väcks, skall utdelningen redovisas enligt förteckningen eller, om utdelningstagaren har fått en anvisning, fördelas mellan de borgenärer som nämns i 13 §.

Om någon har gjort en sådan fordran stridig för vilket det inte har lagts fram ett fordringsbevis, kan anvisning om väckande av talan i verkställighetstvist ges, om borgenären anmäler sin fordran inom den tid som föreskrivs i 18 §. Utmätningssmannen skall vid behov höra gäldenären samt en sådan borgenär som nämns i 13 § innan utdelningen betalas ut.

Dödandet av inteckningen påverkar inte borgenärens rätt till utdelning ur de avsatta medlen.

24 §

Om inte något annat stadgas, skall utmätningssmannen på ett tjänstemedelskonto hålla de medel som av andra orsaker än den som nämns i 17 § inte kan redovisas till borgenären. Är det belopp som influiter på tjänstemedelskontot dock större än det i förordning angivna belopp som influiter för borgenärens räkning, skall det deponeras separat på ett räntebärande konto inom fyra veckor från det medlen flutit in. Räntan på de separat deponerade medlen tillfaller den som medlen redovisas till. Utmätningssmannen skall på ett tillförlitligt sätt uppehålla ett fordringsbevis som skall återlämnas till borgenären. Närmare bestämmelser om deponeringsförfarandet enligt detta kapitel utfärdas genom förordning.

Vad 1 och 4 mom. stadgar gäller också sådana till utmätningssmannen influerna medel som på grund av felaktiga anteckningar beträffande avsändaren eller ärendet inte har kunnat hänföras till något särskilt utsköningsärende eller återbetalas till avsändaren.

Vid utmätning influerna medel som inte har lyfts inom tio år från det att de influiter tillfaller staten, inklusive räntan, om ränta enligt detta kapitel skall betalas på medlen. Om dock någon inom samma tid visar att den dom eller det beslut som har legat till

grund för verkställigheten har ändrats eller upphävts eller inte har vunnit laga kraft, eller att det inte slutgiltigt har avgjorts vem som har bättre rätt till medlen, skall en ny tid på tio år räknas från den tidpunkten.

25 §

Vad 1 mom. stadgar gäller också medel som enligt 24 § 2 mom. inte kan redovisas till borgenären eller någon annan som har rätt att lyfta dem.

7 kap.

Om verkställighet av beslut om säkringsåtgärder

5 §

Om pengar har belagts med kvarstad, kan utmätningssmannen på begäran av sökanden eller svaranden deponera dem separat i ett kreditinstitut. Räntan på depositionen tillfaller den till vilken pengarna betalas ut.

8 kap.

Om kostnad i utsköningsmål

4 §

Svaranden är skyldig att betala också kostnaderna för verkställigheten av andra domar än sådana som avses i 3 §. Utmätningssmannen skall när han verkställer domen driva in kostnaderna av svaranden, som vid behov först skall höras. Om betalning av kostnaderna för verkställighet av en säkringsåtgärd stadgas i 7 kap. 10 § rättegångsbalken.

Frågan om ersättandet av de kostnader som avses i denna paragraf kan föras till domstol enligt 9 kap. 6—13 §§.

6 §

Utmätningssmannen har rätt att av sökanden kräva förskott för behövliga verkställighetskostnader. Vid verkställighet av en laga-kraftvunnen dom genom vilken betalningsskyldighet har fastställts, kan förskott krävas endast i de fall som avses i 3 kap. 28 §, 4 kap. 17 och 25 §§, 5 kap. 17 § samt 7 kap. 10 §.

7 §

Om sökanden har rätt att göra eller låta göra någonting på svarandens bekostnad, kan utmätningsmannen på sökandens begäran bestämma att skäligen kostnader skall uppbäras hos svaranden i förväg, antingen på en gång eller allt eftersom verkställigheten framskrider. Sökanden skall för utmätningsmannen visa upp en tillförlitlig kostnadsberäkning. Utmättningsmannen skall ge svaranden tillfälle att på lämpligt sätt bli hörd om kostnadsberäkningen, om inte detta märkbart försvårar verkställigheten. Efter slutförd verkställighet är sökanden skyldig att lägga fram en utredning över de faktiska kostnaderna. Utmättningsmannen kan av

sökanden återkräva ett förskott som har betalats till för stort belopp. Om sökanden underlåter att lägga fram en utredning, kan utmätningsmannen återkräva alla betalade kostnader.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Stadgandena i 5 kap. 21 § 3 mom. och 6 kap. 12 § träder dock i kraft den 1 januari 1997. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 1 och 3 mom., 2 § 1 mom., 3 och 4 §§, 6 § 1 mom. och 7 § lagen den 9 oktober 1931 om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/31)

av dessa lagrum 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 18 december 1992 (1429/92), som följer:

1 §

Om den som hos någon annan har en fordran på pengar, värdepapper eller handlingar vägrar att ta emot prestationen eller om han till följd av bortavaro eller sjukdom eller av något annat sådant skäl är förhindrad därtill, har gäldenären rätt att hos länsstyrelsen deponera det han har att erlægga och därigenom fullgöra sin förpliktelse.

öppnas ett värdeandelskonto på vilket värdeandelarna i fråga noteras. Som kontoinnehavare skall antecknas borgenären, om han är känd, eller "okänd borgenär", och på kontot skall också antecknas den betalningsort som nämns i 2 § 1 mom. samt ett omnämnande av att det är fråga om en betalning som gjorts till befrielse från betalningsskyldighet. Den som för värdeandelsregistret skall genast efter att kontot har öppnats tillställa länsstyrelsen på betalningsorten eller, om betalningsorten inte är känd, länsstyrel-

Om en betalningsskyldighet som avses i 1 eller 2 mom. gäller en värdeandel, görs deponeringen genom att i värdeandelsregistret

sen i Nylands län ett meddelande om depositionen. Vad som nedan stadgas om länsstyrelse tillämpas på den länsstyrelse till vilken meddelandet har sänts. I fråga om avförande av en värdeandel från kontot, meddelande till borgenären och befrielse från fullgörelseskyldighet tillämpas vad som stadgas nedan.

2 §

Den som så som nämns i 1 § önskar deponera en betalning skall skriftligen anmäla detta till länsstyrelsen på betalningsorten. I anmälan skall nämnas orsaken till yrkandet att fullgöra betalningsskyldigheten genom en deponering samt alla de omständigheter som bör vara kända när deponeringen överläts till den som är berättigad till den.

3 §

Gäldenären kan när han gör deponeringen förbehålla sig rätten att få tillbaka deponeringen. Om någon hos länsstyrelsen har gjort anspråk på deponeringen kan den dock inte utan hans samtycke överlämnas till gäldenären, om inte anspråket har avslagits med laga kraft.

4 §

Om orsaken till deponeringen har varit att två eller flera har gjort anspråk på det depo-

nerade, får länsstyrelsen inte överlämna det åt någon av dem förrän de har kommit överens om saken eller saken har avgjorts genom lagakraftvunnen dom.

6 §

Medel som med stöd av denna lag har deponerats hos länsstyrelsen skall utan dröjsmål deponeras i ett kreditinstitut. Räntan på de i kreditinstitutet deponerade medlen tillfaller den som får lyfta depositionen. Om det vid länsstyrelsen inte finns något säkert förvaringsställe skall även värdepapper och handlingar förvaras i ett kreditinstitut.

7 §

Har det deponerade inte givits ut inom tio år från det att deponeringen gjordes, skall deponenten få det tillbaka, även om han inte har förbehållit sig den rätt som nämns i 3 §. Deponenten skall dock inom ett år efter utgången av denna tidsperiod av länsstyrelsen kräva att få det deponerade, annars tillfaller deponeringen staten.

Om frågan om rätten till deponeringen är föremål för prövning i domstol eller hos skiljemän när tio år har förflutit från deponeringen, räknas tiden på ett år från det att saken har avgjorts med laga kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

Om det i någon annan lag eller i förordning stadgas om deponeringar enligt lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning el-

ler till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/31) eller hänvisas till eller i övrigt avses ett stadgande som har ersatts med ett stadgande som ingår i denna lag, skall i stället för nämnda stadgande tillämpas det stadgande som kommit i stället.

Lag

om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 29 juli 1977 om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/77) 94 § och

ändras 52 § 1—3 mom., 68 § och 79 § 2 mom., av dessa lagrum 52 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag av den 30 december 1982 (1110/82), som följer:

52 §

Sökanden skall betala ersättning i ett för allt eller, om förskottsersättning har erlagts, betala återstoden av ersättningen inom tre månader, räknat från den tidpunkt då inlösningsbeslutet avkunnades, genom att utbetala ersättningen till ersättningstagaren eller till en av denne angiven penninginrättning eller, om det har bestämts att ersättningen skall deponeras, till länsstyrelsen på den ort där fastigheten är belägen.

Har sökanden anfört besvär över inlösningsbeslutet, får den omtvistade delen av ersättningen deponeras hos länsstyrelsen på den ort där fastigheten är belägen. Angående rätt att betala ersättning genom deponering gäller även lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/31), nedan deponeringslagen. Om lyftande av en deponerad ersättning stadgas i 70 §.

När en ersättning deponeras skall sökanden ge länsstyrelsen en kopia av behövliga delar av inlösningsbeslutet.

68 §

Har en ersättning deponerats med stöd av 49 §, skall länsstyrelsen meddela om deponeringen genom offentlig delgivning, vilken skall publiceras i officiella tidningen, samt dessutom genom enskild delgivning till varje rättsinnehavare vars adress är känd.

Om en rättsinnehavare önskar utnyttja sin rätt, skall han yrka ersättning inom tre månader från det att han fått kännedom om deponeringen och samtidigt lägga fram en behövlig utredning om sin rätt. Den i yrkan- det avsedda ersättningen skall fördelas med iakttagande i tillämpliga delar av vad utsökningslagen stadgar om försäljning av utmätt fast egendom samt om redovisning och fördelning av därvid influtna medel. Har fördelning av medel inte yrkats inom stadgad tid, skall länsstyrelsen ofördröjligen betala dem till ersättningstagaren.

Har det bestämts att en förskottsersättning skall deponeras så som avses i 64 § för säkerställande av ett snabbt verkställande av tillträdessyn, skall länsstyrelsen, innan de åtgärder som stadgas i 1 och 2 mom. vidtas,

ge ägaren till den egendom som har tagits i besittning tillfälle att lyfta förskottsersättningen. Ägaren har rätt att lyfta ersättningen om han visar att utbetalandet till honom inte kränker fordringsägarnas rätt med beaktande av 49 § 2 mom.

79 §

När länsstyrelsens meddelande om fördelningen av ersättningen har inkommit skall domaren, med iakttagande av vad som stad-

gas särskilt, vidta åtgärder för att göra behövliga anteckningar i lagfarts- och inteckningsregistret samt på inteckningshandling-
en.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

Lag

om ändring av 11 kap. 15 § vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 11 kap. 15 § 1 mom. vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/61) som följer:

11 kap.

Ersättningar

15 §

Då det bestäms att ersättning i ett för allt skall betalas för överlåtelse av en fastighet eller ett därtill hörande område, för upplåten nyttjanderätt till fast egendom eller för någon åtgärd som annars med stöd av denna lag hänförs till fast egendom och egendomen utgör pant för en fordran eller en rätt att uppbära en återkommande inkomst i pengar eller varor, skall vattendomstolen

även bestämma att ersättningen, sedan beslutet vunnit laga kraft, skall deponeras hos länsstyrelsen och fördelas så som stadgas om köpesumman för utmätt egendom. Panträttens innehavare har lika rätt till det deponerade ersättningsbeloppet som han hade till fastigheten i fråga.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

Lag

om ändring av 17 § lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 17 § 2 mom. lagen den 20 maj 1988 om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/88) som följer:

17 §

Sjunker en fastighets värde till följd av en ägoregleringsåtgärd så att fastigheten inte längre utgör full säkerhet för de fordringar som den utgjorde pant för innan ägoregle-

ringen verkställdes, skall det förordnas att den ersättning som vid förrättningen bestäms tillfalla ägaren jämte ränta skall deponeras hos länsstyrelsen. Innehavaren av en panträtt har samma rätt till den deponerade ersättningen som han haft i fastigheten. Kan

den överlåtande fastighetens ägare inte visa

att han har erhållit alla panträttsinnehavares samtycke till att lyfta den deponerade ersättningen, skall länsstyrelsen fördela medlen enligt utsökningslagens stadganden om fördelning av köpesumman för fast egendom.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

Lag

om ändring av 41 § jordlegolagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 41 § jordlegolagen av den 29 april 1966 (258/66) som följer:

41 §

Om en tomtlegorätt på grund av in-teckning utgör säkerhet för en fordran eller någon annan rättighet, skall in-teckningshavaren ha samma rätt till i denna lag avsedd lösen eller ersättning som han annars skulle ha haft till själva pantföremålet. Lösen eller ersättning kan betalas till legotagaren endast i det fall att han har ställt en av in-teckningshavaren godkänd säkerhet eller att in-teckningshavaren har lämnat sitt samtycke till

betalningen. I annat fall skall beloppet deponeras hos länsstyrelsen, som lagligen skall fördela beloppet.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

Lag

om ändring av 7 § lagen om fornminnen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 7 § 3 mom. lagen den 17 juni 1963 om fornminnen (295/63) som följer:

7 §

Utgör den fastighet, inom vars område skyddsområdet är beläget, pant för fordran eller rätt att uppbära en återkommande inkomst i pengar eller varor, skall den ersättning om vilken stadgas i denna paragraf deponeras hos länsstyrelsen och fördelas så som stadgas om köpesumman för utmått egendom. Innehavaren av en panträtt har samma rätt till det deponerade ersättningsbeloppet som till fastigheten. En deponering

ring får dock inte göras, om panträttssinnehavarens samtycke till att ersättningen inte deponeras föreligger eller om olägenheten till följd av att den förmån som skall ersättas är ringa inte skall anses ha minskat säkerhetens värde nämnvärt.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

Lag

om ändring av 17 och 18 §§ lagen om samverkan mellan finska och utländska myndigheter vid rättegång samt om verkställighet i vissa fall av utländsk domstols beslut

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 17 § 1 och 3 mom. samt 18 § 1 och 2 mom. lagen den 10 juni 1921 om samverkan mellan finska och utländska myndigheter vid rättegång samt om verkställighet i vissa fall av utländsk domstols beslut (171/21),

sådana de lyder, 17 § 1 och 3 mom. i lag av den 22 april 1988 (737/88) och 18 § 1 och 2 mom. i lag av den 18 februari 1927 (49/27), samt

fogas till 18 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 18 februari 1927 och den 22 april 1988, ett nytt 4 mom. som följer:

17 §

Begäran om verkställighet av beslut som avses i 16 § skall, om inte något annat har överenskommit med en främmande stat, göras hos tingsrätten, antingen på diplomatisk väg eller så att parten lämnar in ansökan direkt till tingsrätten.

Om en handling har skrivits på ett annat språk än finska eller svenska, skall till ansökan fogas en bestyrkt översättning till något av dessa språk, om inte tingsrätten med-

ger undantag från detta.

18 §

Tingsrätten skall fatta beslut om begäran utan att höra parterna. Om ansökan har gjorts så som avses i 17 §, skall tingsrätten bestämma att beslutet skall verkställas. Beslutet verkställs då som en av finsk domstol meddelad lagakraftvunnen dom, om inte en högre myndighet bestämmer något annat.

På begäran av en part skall tingsrätten även fastställa kostnaderna för översätt-

ningen av beslutet och bestyrkandet av över-
sättningens riktighet samt bestämma att kost-
naderna skall indrivras i utsökningsväg på
samma sätt som i 1 mom. stadgas om rättegångskostnader.

Ansökan om begäran om verkställighet
behandlas av tingsrätten på den ort inom
vars domkrets verkställigheten kan ske. Vid
behandlingen skall i tillämpliga delar iakttas
lagen om behandling av ansökningsärenden

vid allmän underrätt (307/86), om inte något
annat stadgas i denna lag eller bestäms i
avtal med främmande stat. Om sökandens
motpart inte har fått meddelande om av-
görandet enligt 16 § i den nämnda lagen,
har han rätt att söka ändring i beslutet utan
att anmäla missnöje inom 30 dagar från det
att han enligt 12 kap. 15 § 1 mom. rättegångsbalken har fått kännedom om beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 december
1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt
genom lag.

Lag

om ändring av 2 § lagen angående godkännande av vissa bestämmelser i den mellan de nordiska länderna ingångna konventionen om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område och om konventionens tillämpning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 § lagen angående godkännande av vissa bestämmelser i den mellan de nordiska länderna ingångna konventionen om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område och om konventionens tillämpning (881/77) som följer:

2 §

Önskas på grundval av dom eller ett annat avgörande som meddelats i Finland eller på grundval av här ingången förlikning verkställighet i Danmark, Island, Norge eller Sverige med stöd av den i 1 § avsedda konventionen, är varje tingsrätt skyldig att på begäran utfärda intyg om avgörandets eller förlikningens verkställbarhet i Finland eller, då avgörandet gäller vårdnaden om barn el-

ler överlämnande av barn till dess vårdnads-
havare eller rätt till umgänge med barn, om
huruvida avgörandet kan utgöra grund för
verkställighet i Finland.

Denna lag träder i kraft den 1 december
1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt
genom lag.

Lag

om ändring av lagen om erkännande och verkställighet av nordiska domar angående privaträttsligt anspråk

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 21 juli 1977 om erkännande och verkställighet av nordiska domar angående privaträttsligt anspråk (588/77) 10 § 1 och 6 mom., 11 § 1 och 3 mom. samt 14 §, och

fogas till 11 § ett nytt 4 mom. som följer:

10 §

Ansökan om verkställighet riktas till tingsrätten.

Till en handling som är skriven på något annat språk än finska, danska, norska eller svenska, skall fogas en styrkt översättning till något av dessa språk, om inte tingsrätten medger undantag.

11 §

Beslut på ansökan om verkställighet meddelas utan att motparten hörs, om inte tingsrätten bestämmer annat.

Kan ansökan om verkställighet enligt denna lag inte genast bifallas, kan tingsrätten på yrkande av sökanden omedelbart bestämma att det skall vidtas sådana åtgärder enligt 7 kap. rättegångsbalken som behövs för att säkerställa sökandens rätt.

När ansökan behandlas i tingsrätten skall lagen om behandling av ansökningsärenden vid allmän underrätt (307/86) iakttas i tillämpliga delar om inte något annat stad-

gas i denna lag. Ansökan om verkställighet behandlas i tingsrättens kansli, om inte vittnen eller andra personer skall höras personligen. Om sökandens motpart inte har fått meddelande om avgörandet enligt 16 § i den nämnda lagen, har han rätt att söka ändring i beslutet utan att anmäla missnöje inom 30 dagar från det att han enligt 12 kap. 15 § 1 mom. rättegångsbalken har fått kännedom om avgörandet.

14 §

Har tingsrätten beviljat en säkringsåtgärd enligt 7 kap. rättegångsbalken skall, när frågan om åtgärdens varaktighet avgörs med stöd av 6 § i nämnda kapitel, talan som har väckts vid dansk, isländsk, norsk eller svensk domstol jämnställas med talan som har väckts vid finsk domstol, om domen i den utomlands anhängiggjorda rättegången kan bli gällande i Finland enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

Lag

om ändring av lagen om erkännande och verkställighet av österrikiska domar om privaträttsliga anspråk

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 12 § 1 och 3 mom. samt 13 och 16 §§ lagen den 27 november 1987 om erkännande och verkställighet av österrikiska domar om privaträttsliga anspråk (342/88) samt *fogas* till lagen en ny 13 a § som följer:

12 §

Ansökan om verkställighet görs skriftligen hos tingsrätten.

Till handlingar som inte är skrivna på finska eller svenska skall fogas en översättning till någotdera av dessa språk, om inte tingsrätten medger undantag.

13 §

Beslut på ansökan om verkställighet meddelas utan att motparten hörs, om inte tingsrätten av särskilda skäl bestämmer något annat.

Kan ansökan inte genast bifallas, får tingsrätten på yrkande av sökanden omedelbart bestämma om sådana åtgärder enligt 7 kap. rättegångsbalken som är nödvändiga för att säkerställa sökandens rätt.

När tingsrätten har bifallit ansökan om verkställighet skall beslutet och därtill anslutna handlingar på tjänstens vägnar sändas till den behöriga utmätningssmannen för verkställighet, om inte sökanden har begärt att beslutet skall sändas till honom.

13 a §

Ansökan om verkställighet behandlas av tingsrätten på den ort inom vars domkrets verkställigheten kan ske. Om inte något annat stadgas i denna lag eller förordnas i avtal med främmande stat, iakttas när ansökan behandlas i tingsrätten i tillämpliga delar lagen om behandling av ansökningsärenden vid allmän underrätt (307/86). An-

sökan om verkställighet behandlas i tingsrättens kansli, om inte vittnen eller andra personer skall höras personligen. Om sökandens motpart inte har fått meddelande om avgörandet enligt 16 § i den nämnda lagen, har han rätt att söka ändring i beslutet utan att anmäla missnöje inom 30 dagar från det att han enligt 12 kap. 15 § 1 mom. rättegångsbalken har fått kännedom om avgörandet.

16 §

Har tingsrätten beviljat en säkringsåtgärd som avses i 7 kap. rättegångsbalken, skall väckande av talan vid en österrikisk domstol, med hänsyn till åtgärdens bestånd vid tillämpning av 6 § i nämnda kapitel, jämsättas med väckande av talan vid en finsk domstol, om domen i rättegången i Österrike kan bli gällande i Finland enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

Lag

om ändring av 54 § konkursstadgan

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 54 § konkursstadgan av den 9 november 1868, sådant detta lagrum lyder ändrat genom lagar av den 13 juni 1929 och den 26 april 1991 (242/29 och 759/91), som följer:

54 §

Om det i konkursboet finns gods som uppges tillhöra någon annan och som kan urskiljas från gäldenärens egendom, skall gode männen sätta egendomen i förvar. Om ägarens rätt är ostridig, skall gode männen överlåta godset till honom mot fullgörande av de villkor till vilka han kan anses skyldig. Om gode männen inte överlåter godset

trots ägarens yrkande, skall ägaren, om han inte vill bevaka sitt anspråk vid konkursen, med stöd av stämning kräva godset vid domstol.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

Lag

om ändring av 29 § lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 29 § 4 mom. lagen den 28 november 1959 om förskottsuppbörd (418/59), sådant det lyder i lag av den 18 december 1995 (1559/95), som följer:

29 §

Länsstyrelsen och polisen skall ge skatte-
myndigheterna handräckning vid verkställan-
de av granskningar.

Denna lag träder i kraft den 1 december
1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt
genom lag.

Lag

om ändring av 216 § mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 216 § mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/93) som följer:

216 §

Länsstyrelsen och polisen skall ge skatte-
myndigheterna behövlig handräckning. Läns-
styrelsen har också rätt att på en skattemyn-
dighets framställning vid vite förplikta den
som inte har följt en uppmaning enligt 168
eller 169 § att fullgöra sin skyldighet.

Denna lag träder i kraft den 1 december
1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt
genom lag.

Lag

om ändring av 58 § lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 58 § 1 mom. lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/56) som följer:

58 §

Om social- och hälsovårdsministeriet fin-
ner att pensionskassan har förfarit i strid
med lag, kan ministeriet förbjuda verkstäl-
ligheten av ett felaktigt beslut. Om beslutet
redan har verkställts, kan ministeriet ålägga
pensionskassan att vidta åtgärder för att upp-
näå en rättelse. Ministeriet kan förena ett för-
bud eller en uppmaning med vite. I beslu-

tet om föreläggande av vite får ändring inte
sökas genom besvär. Vitet döms ut av läns-
styrelsen i Nylands län.

Denna lag träder i kraft den 1 december
1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt
genom lag.

Lag

om ändring av 38 § lagen om bostadsrättsbostäder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 38 § 3 mom. lagen den 16 juli 1990 om bostadsrättsbostäder (650/90) som följer:

38 §

Meddelande om hävning

Såsom meddelande om hävning anses också stämning om vräkning av bostadsrätts-havaren med anledning av att bostadsrättsav-talet har hävts.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996.

Lag

om ändring av 15 och 65 §§ gruvlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 15 § 3 mom. och 65 § 2 mom. gruvlagen av den 17 september 1965 (503/65) som följer:

15 §

En annan inmutare än staten, kommun eller församling skall, om ägaren eller innehavaren av ett område som hör eller gränsar till inmutningsområdet kräver det, innan undersökningsarbeten inleds, ställa säkerhet för vederbörande för alla de ersättningar som han enligt 1 mom. är skyldig att betala. Om parterna inte kan komma överens om säkerheten, skall den fastställas av länsstyrelsen.

ning som avser ett sådant, skall domstolen på ansökan av allmänna åklagaren förbjuda arbete på inmutningsområdet eller inom ut-målet till dess avgörandet i ärendet har vun-nit laga kraft eller domstolen därförinnan be-stämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

65 §

Om någon har framställt ett sådant yrkan-de som avses i 1 mom. eller uttagit stäm-

Lag

om ändring av 2 § hovrättslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 § 1 mom. hovrättslagen av den 21 januari 1994 (56/94) som följer:

2 §

Hovrättens uppgifter

Hovrätten behandlar besvär och klagan
över tingsrättens avgöranden.

Denna lag träder i kraft den 1 december
1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt
genom lag.

Lag

om ändring av 17 § lagen om rättshandlingar på förmögenhetsrättens område

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 17 § 2 mom. lagen den 13 juni 1929 om rättshandlingar på förmögenhetsrättens
område (228/29) som följer:

17 §

Ansökan om att en fullmaktshandling skall
förklaras utan verkan skall göras till tings-
rätten på den ort där sökanden är bosatt.
Saknar sökanden boningsort i Finland, kan
ansökan göras till tingsrätten på sökandens
vistelseort eller till Helsingfors tingsrätt. Om
ansökan bifalls, skall tingsrätten i den offi-
ciella tidningen införa en kungörelse enligt
vilken handlingen blir utan verkan efter en
viss tid. Denna tid kan bestämmas till
högst 14 dagar efter kungörelsen i officiella

tidningen. Genast efter att den utsatta tiden
har löpt ut skall tingsrätten förklara fullmak-
ten vara utan verkan, om hinder inte före-
ligger. Tingsrätten kan också vid behov på
sökandens bekostnad en eller flera gånger
införa kungörelsen i någon dagstidning in-
nan den införs i den officiella tidningen.

Denna lag träder i kraft den 1 december
1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt
genom lag.

Lag

om ändring av 9 § lagen om fri rättegång

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 9 § 1 mom. lagen den 2 februari 1973 om fri rättegång (87/73) som följer:

9 §

Den som erhållit fri rättegång befrias, när
han ansöker om verkställighet, från skyldig-

heten att betala av verkställigheten av do-
men eller beslutet föranledda utsokningsav-
gifter vilka skall betalas till staten och

kostnader som enligt lag skall uppbäras i förskott. Alla nödvändiga verkställighetskostnader betalas av statens medel, om de inte kan indrivivas hos motparten.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996. Övergångsstadganden utfärdas särskilt genom lag.

Lag

om ändring av 76 § lagen angående förmynderskap

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 76 § lagen den 19 augusti 1898 angående förmynderskap som följer:

76 §

Beslut om böter eller vite som någon med stöd av denna lag döms att betala, verkställs så som 3 kap. 40 § 3 mom. utsökningslagen stadgar.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996.

Lag

om ändring av 9 § lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 9 § 5 mom. lagen den 29 juni 1961 om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61) som följer:

9 §

När utmätning har verkställts skall förrättningsmannen utöver besväransvisning enligt 10 kap. 11 § utsökningslagen ge en anvisning om vad som skall iaktas vid grundbesvär och ansökan om avbrytande

samt om den påföljd som stadgas för försummelse.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996.

Lag

om ändring av 6 § förordningen angående frivilliga auktioner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 6 § förordningen den 22 mars 1898 angående frivilliga auktioner som följer:

6 §

Den som vid en frivillig auktion har ropat in fast egendom, ett registrering underkastat fartyg eller en del i ett sådant fartyg har rätt att, sedan villkoren för överförandet av äganderätten har fullgjorts, av förrättningsmannen få ett köpebrev på det som han ropat in och, om inte säljaren själv är förrättningsman, därtill hans skriftliga fullmakt att

verkställa försäljningen. Vägrar förrättningsmannen att utfärda ett köpebrev, skall domstolen förplikta honom till det. I övrigt gäller 3 kap. 4 § 4 mom. utsökningslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996.

Lag

om ändring av 7 § lagen om verkställighet av bötesstraff

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 7 § lagen den 20 juni 1963 om verkställighet av bötesstraff (318/63), sådant detta lagrum lyder i lag av den 14 december 1984 (869/84), som följer:

7 §

Utmättningsmannen får uppdra verkställighet som avses i denna lag åt en biträdande utmättningsman. Om biträdande utmättningsman gäller då med de begränsningar som anges i 1 kap. 5 § utsökningslagen vad som stadgas om utmättningsman, och han har rätt att stämma in den bötfällda till rättegång

för bestämmande av förvandlingsstraff samt efter det att förvandlingsstraff har blivit bestämt vidta behövliga åtgärder för att den dömde skall kunna förpassas att avtjäna sitt straff.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996.

Lag

om ändring av 288 § fastighetsbildningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 288 § 1 mom. fastighetsbildningslagen av den 12 april 1995 (554/95) som följer:

288 §

En ersättning som förfallit till betalning kan jämte ränta på begäran av en syssloman eller sakägare utsökas med stöd av en kopia av eller ett utdrag ur den expedition som utvisar ersättningen, med iakttagande av vad

utsökningslagen stadgar om verkställighet av en lagakraftvunnen dom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Lag

om ändring av 43 och 55 §§ lagen om skiljeförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 43 § 3 mom. och 55 § 1 mom. lagen den 23 oktober 1992 om skiljeförfarande
(967/92) som följer:

43 §

Innan en ansökan som nämns i 2 mom.
bifalls, skall motparten till den som har an-
sökt om verkställighet ges tillfälle att bli
hörd, om det inte finns särskilda hinder för
detta. Ärendet behandlas i tingsrättens
kansli, om inte vittnen eller andra skall hö-
ras personligen i saken.

las, skall domstolen ge sökandens motpart
tillfälle att bli hörd, om det inte finns sär-
skilda hinder för detta. Ärendet behandlas i
tingsrättens kansli, om inte vittnen eller and-
ra skall höras personligen i saken.

55 §

Innan det förordnas att en skiljedom
som har meddelats utomlands skall verkstäl-

Denna lag träder i kraft den 1 december
1996.

Helsingfors den 11 oktober 1996
